

NGƯỜI LÍNH THỦY BƯỚI

*Này anh hỡi người hải quân nước Mỹ
Mắt anh buồn anh đang nghĩ gì đây?
Có phải chẳng anh nhớ tại nơi này
Anh đã cứu biết bao người tỵ nạn?*

Năm bảy lăm chúng tôi chạy cộng sản
 Nên vội vàng cất bước xuống tàu, ghe
 Không kịp lời từ giả với bạn bè
 Ngay cả mẹ, cha, anh, người thân mến!!!

Có những lúc giống như thuyền không bến
 Nhưng cuối cùng cũng đến Phi-Luật-Tân
 Tại nơi đây được tiếp đãi ân cần
 Được dìu dắt bởi bàn tay nhân ái

Những lúc đó tôi không hề ái ngại
 Mà ấm lòng khi được biết các anh
 Những hải quân màu cờ đỏ, trắng, xanh
 Đã giúp đỡ khi chúng tôi khốn đốn

Một lần nữa chúng tôi dời đến chốn
 Mang cái tên xa lạ là đảo Guam
 Không cây xanh, chỉ nắng với cát vàng
 Nhưng được thế cũng xem như là tốt

Đứng trong nắng ban trưa như thiêu đốt
 Tôi nhận ra những khuôn mặt thân quen
 (Lúc đó thấy người Mỹ nào cũng đều giống nhau)
 Giúp chúng tôi không cần nhận lời khen
 Mà chỉ biết chăm lo người khốn khổ

Đã bao năm giòng đời như thác đổ
 Ân nghĩa này sẽ mãi mãi không quên
 Lòng chung lòng Việt - Mỹ đã làm nên
 Tượng anh lính cô đơn nhìn ra biển.

Dừa Nước

BPT: Cách đây 43 năm, chúng ta chạy cộng sản, những người không cùng màu da đã giúp đỡ tận tình và cứu mang chúng ta. BPT cảm ơn nước Mỹ đã cứu mang và giúp đỡ gia đình tôi và cảm ơn Canada, Úc, Pháp, Norway, vv.. đã cứu mang hàng triệu gia đình Việt Nam.